

Sygn. akt IV KK 477/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Grabowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jacka Radoniewicza

w sprawie **M.M.** skazanego z art. 258 § 3 k.k., art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s.,

i **R.O.** oskarżonego z art. 65 § 1 k.k.s., art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 18 maja 2017 r.,

kasacji, wniesionych przez obrońcę skazanego M.M. i przez prokuratora - na niekorzyść oskarżonego R.O.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 lipca 2016 r., sygn. akt II AKa .../16

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w [...]

z dnia 8 grudnia 2015 r., sygn. akt II K .../13,

1. uchyla zaskarżony wyrok:

- wobec R.O. w części utrzymującej w mocy uniewinnienie od popełnienia przestępstwa opisanego w pkt. VIII części wstępnej wyroku Sądu Okręgowego w [...] (pkt 17 wyroku),

- wobec M.M. w części zmieniającej co do środka karnego orzeczonego w pkt. 6 wyroku Sądu Okręgowego w [...]

i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Apelacyjnemu w [...] do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym;

2. oddala kasację obrońcy M.M. w pozostałej części i zwalnia skazanego od poniesienia wydatków postępowania kasacyjnego;

3. zarządza zwrot opłaty kasacyjnej na rzecz M.M..

UZASADNIENIE

M.M. został oskarżony, o to, że

I. w okresie co najmniej od 2004 r. do czerwca 2007 r. w M., B. innych miejscowościach założył i kierował zorganizowaną grupą przestępczą, w skład której wchodziło 37 osób wymienionych w zarzucie oraz inne nieustalone osoby, mającą na celu popełnianie przestępstw skarbowych polegających na nabywaniu, przechowywaniu, przewożeniu i zbywaniu odbiorcom z terenu kraju wyrobów akcyzowych w postaci papierosów różnych marek, produkcji zagranicznej, bez polskich znaków skarbowych akcyzy, w ten sposób, że zajmował się skupem w/w towaru, jego przechowywaniem oraz sprawami związanymi z jego segregacją według uzgodnionego asortymentu, pakowaniem, załadunkiem i transportem do wyznaczonych uprzednio miejsc, przy czym podejmując te działania utrzymywał bieżącą łączność telefoniczną z innymi członkami grupy, m.in. uzgadniając z nimi ceny skupu lub sprzedaży papierosów oraz ostrzegając ich o patrolach lub planowanych akcjach Policji, Straży Granicznej, służb celnych lub skarbowych, oraz finansował przedsięwzięcia związane z obrotem wskazanymi wyrobami akcyzowymi jak również gratyfikował członków grupy współrealizujących przekazane do wykonania zadania, pozostając jednocześnie w ciągłej gotowości do popełniania tego typu czynów zabronionych (pkt 1 a/o),
tj. o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k.;

II. w okresie co najmniej od lutego 2006 r. do czerwca 2007 r. w M., B. i innych miejscowościach , działając w ramach założonej i kierowanej przez siebie grupy przestępczej opisanej w pkt. I aktu oskarżenia, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, w warunkach czynu ciągłego, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru, brał udział w nabywaniu, przechowywaniu, przewożeniu oraz zbywaniu odbiorcom z terenu kraju wyrobów akcyzowych w postaci papierosów różnych marek, produkcji zagranicznej, bez polskich znaków skarbowych akcyzy, w ilości nie mniejszej niż 4.320.156 paczek, o łącznej wartości celnej w wysokości 7.327.849 zł., co naraziło na uszczuplenie należności celnej w wysokości 4.220.841 zł., oraz należności w podatku akcyzowym w wysokości 28.685.836 przy czym z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu (pkt II a/o),

tj. o przestępstwo z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s.;

III. w okresie co najmniej od lutego 2007 r. do czerwca 2007 r. w [...], i innych miejscowościach , działając w ramach założonej i kierowanej przez siebie grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w warunkach czynu ciągłego, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru, przekazał w celu wprowadzenia do obrotu finansowego Z. B. współwłaścicielowi firmy „B.” spółka jawna z siedzibą w [...], przy ul. S. 5, w zakresie działalności której jest kupno i sprzedaż walut obcych, środki pieniężne w wysokości co najmniej 291.900 euro, 23.385 funtów brytyjskich i 210.500 zł., pochodzące z korzyści związanych z popełnianiem przez w/w grupę przestępstw skarbowych polegających na nabywaniu, przechowywaniu, przewożeniu i zbywaniu odbiorcom z terenu kraju znacznych ilości wyrobów akcyzowych w postaci papierosów różnych marek, produkcji zagranicznej, bez polskich znaków skarbowych akcyzy, czyniąc sobie z powyższego działania stałe źródło dochodu (pkt III a/o),

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 i § 2 k.k.;

IV. w dniu 12 czerwca 2007 r. w B., w miejscu swojego zamieszkania oraz użytkowanych bądź wynajmowanych pomieszczeniach, a także użytkowanych pojazdach, przechowywał wyroby akcyzowe w postaci papierosów różnych marek bez polskich znaków skarbowych akcyzy, łącznie 68.223 paczek papierosów, w

ilości wskazującej na zamiar wprowadzenia do obrotu, o łącznej wartości celnej w wysokości 115.720 zł. co naraziło na uszczuplenie należności celnej w wysokości 66.655 zł. oraz należności w podatku akcyzowym w wysokości 453.000 zł. (pkt IV a/o),

tj. o przestępstwo z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.;

R. O. został oskarżony, o to, że:

VII. w okresie co najmniej od listopada 2006 r. do czerwca 2007 r. w M. i innych miejscowościach . brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez M.M., w składzie wyszczególnionym w pkt I aktu oskarżenia, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych polegających na nabywaniu, przechowywaniu, przewożeniu i zbywaniu odbiorcom z terenu kraju wyrobów akcyzowych w postaci papierosów różnych marek, produkcji zagranicznej, bez polskich znaków skarbowych akcyzy, w ten sposób, że zajmował się skupem w/w towaru, jego przechowywaniem oraz sprawami związanymi z jego segregacją według uzgodnionego asortymentu, załadunkiem i transportem do wyznaczonych uprzednio miejsc, przy czym podejmując te działania utrzymywał bieżącą łączność telefoniczną z innymi członkami grupy m.in. uzgadniając z nimi ceny skupu lub sprzedaży papierosów oraz ostrzegając ich o patrolach lub planowanych akcjach Policji, Straży Granicznej, służb celnych lub skarbowych, oraz pozostawał w ciągłej gotowości do popełniania tego typu czynów zabronionych (pkt VII a/o),

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.;

VIII. w okresie co najmniej od listopada 2006 r. do czerwca 2007 r. w M. i innych miejscowościach , działając w ramach opisanej w pkt. I grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, w warunkach czynu ciągłego, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru, brał udział w nabywaniu, przechowywaniu, przewożeniu oraz zbywaniu odbiorcom z terenu kraju wyrobów akcyzowych w postaci papierosów różnych marek, produkcji zagranicznej, bez polskich znaków skarbowych akcyzy, w ilości nie mniejszej niż 441.970 paczek, o łącznej wartości celnej w wysokości 749.670 zł., co naraziło na uszczuplenie należności celnej w wysokości 431.810 zł., oraz należności w podatku akcyzowym w wysokości 2.934.680 zł., przy czym z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu (pkt VIII a/o),

tj. o przestępstwo z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1, 2 i 5 k.k.s.

Sąd Okręgowy w [...] wyrokiem z dnia 8 grudnia 2015 r., sygn. akt II K/13:

1. uznał M.M. za winnego przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. popełnionego w sposób opisany w pkt I, z tym, że przyjął, że oskarżony założył i kierował zorganizowaną grupą przestępczą w okresie co najmniej od września 2005 r. do 12 czerwca 2007 r., w skład której wchodziły 23 osoby wymienione w wyroku oraz inne nieustalone osoby i za to na podstawie art. 258 § 3 kk skazał go na karę 2 lat pozbawienia wolności;
2. uznał M.M. za winnego przestępstwa z art. z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. popełnionego w sposób opisany w pkt II, z tym, że przyjął, iż oskarżony działał w ramach opisanej wyżej w pkt 1 wyroku i w pkt. I części wstępnej wyroku grupy przestępczej i przyjął ilość papierosów 3.727.950 paczek o łącznej wartości celnej w wysokości 6.629.366 zł., co naraziło na uszczuplenie należności celnej w wysokości 3.798.509 zł., oraz należności w podatku akcyzowym w wysokości 24.710.406 zł., przy czym z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu, i za to na podstawie art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. skazał go na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 500 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 zł.;
3. uniewinnił M.M. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 i 2 k.k. opisanego w pkt III części wstępnej wyroku;
4. uznał M.M. za winnego przestępstwa z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. popełnionego w sposób opisany w pkt IV i za to na podstawie art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 zł.;
5. na podstawie art. 39 § 1 k.k.s. i art. 85 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. wymierzył M. M. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 600 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 zł.;

6. na podstawie art. 32 § 1 k.k.s. orzekł wobec M. M. środek karny w wysokości 3.727.950 zł.;
7. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył M. M. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 12 czerwca 2007 r. do dnia 31 października 2007 r.;
8. na podstawie art. 30 § 3 k.k.s. orzekł przepadek papierosów oraz 2 samochodów opisanych w pkt. IV części wstępnej wyroku;
9. uznał R.O. za winnego przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. popełnionego w sposób opisany pkt VII, z tym że przyjął, iż oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie od 28 grudnia 2006 r. do 12 czerwca 2007 r., w skład której wchodziły 23 osoby wymienione w wyroku oraz inne nieustalone osoby i za ten czyn na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby i w tym czasie oddał wymienionego pod dozór kuratora sądowego (pkt 14 i 15 wyroku);
10. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył R. O. karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 zł (pkt 16 wyroku);
11. uniewinnił R.O. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1, 2 i 5 k.k.s., opisanego w pkt VIII części wstępnej wyroku (pkt 17 wyroku);
12. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył R. O. na poczet orzeczonej kary grzywny okres tymczasowego aresztowania od dnia 12 czerwca 2007 r. do dnia 10 września 2007 r. (pkt 18 wyroku);
13. na podstawie art. 30 § 3 k.k.s. orzekł przepadek papierosów szczegółowo opisanych w wyroku (pkt 19 wyroku).

Wyrok ten zawiera jeszcze rozstrzygnięcia dotyczące 5 innych oskarżonych.

Apelację od tego wyroku wnieśli m. in. obrońcy M.M. i R.O. oraz prokurator.

Obrońca oskarżonego R.O. zaskarżył wyrok w zakresie przypisania temu oskarżonemu w punkcie 14 wyroku popełnienia przestępstwa i podniósł zarzut obrazy przepisów prawa materialnego, tj. art. 258 § 1 k.k., a także błędu w ustaleniach faktycznych oraz obrazy przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k., art. 92 k.p.k. i art. 410 k.p.k. Podnosząc te zarzuty obrońca wniósł o zmianę

zaskarżonego orzeczenia w zaskarżonej części poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu czynu, alternatywnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w tym zakresie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońcy M.M. adw. J. C. i adw. S. K. zarzucili zaskarżonemu wyrokowi obrazę przepisów postępowania, w tym art. 410 k.p.k., art. 424 § 1 k.p.k. w zw. z art. 4 i 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. oraz art. 196 § 3 k.p.k., art. 201 k.p.k., błąd w ustaleniach faktycznych, a także rażącą niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu. Podnosząc te zarzuty wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego lub uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w [...] do ponownego rozpoznania, ewentualnie zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej kary poprzez orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz obniżenie kary grzywny oraz pozostałych dolegliwości.

Trzeci obrońca, adw. P. B. wniósł apelację w części dotyczącej uznania M.M. winnym popełnienia 3 przestępstw oraz orzeczeń związanych z tymi czynami. Wyrokowi temu zarzucił:

- A. odnośnie czynu z art.258 § 3 k.k. (pkt. 1 wyroku) obrazę przepisów postępowania, a to art. 4 oraz art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k.;
- B. odnośnie czynu z art.65 § 1 k.k.s. i art.91 § 1 k.k.s. w zw. z art.7 § 1 k.k.s. w zw. z art.6 § 2 k.k.s. w zw. z art.37 § 1 pkt. 1, 2 i 5 k.k.s. (pkt. 2 wyroku):
 - 1. obrazę prawa materialnego, a to art. 37 § 1 pkt. 2 k.k.s. i art.6 § 2 k.k.s.,
 - 2. obrazę przepisów postępowania, w tym art.443 k.p.k., art. 4, art.424 § 1 pkt. 1 k.p.k., art.6, art.399 § 1 k.p.k. oraz art.366 § 1 k.p.k.
- C. odnośnie czynu z art.65 k.k.s. i art.91 § 3 k.k.s. w zw. z art.7 § 1 k.k.s. (pkt. 4 wyroku) obrazę przepisów postępowania, w tym art. 4 oraz art.410 k.p.k.;
- D. .odnośnie orzeczenia środka karnego w postaci ściągnięcia równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w wysokości 3.727.950 zł. (pkt. 6 wyroku) obrazę przepisów prawa materialnego:
 - 1. art. 32 § 1 k.k.s. przez nieodjęcie od ilości paczek ustalonych przez Sąd Okręgowy ilości paczek papierosów, co do których orzeczono przepadek w obecnym wyroku oraz w wyrokach w sprawach przeciwko innym współsprawcom,

gdyż te ilości paczek papierosów są w posiadaniu Skarbu Państwa,

2. art. 32 § 4 k.k.s. przez orzeczenie środka karnego jedynie wobec oskarżonego M.M., podczas gdy w popełnieniu przestępstwa brało udział kilka osób i zgodnie z tym przepisem odpowiedzialność powinna być solidarna;

E. rażąco niewspółmierność kary.

Podnosząc te zarzuty obrońca M.M. adw. P.B. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w [...], ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku w sposób opisany w apelacji.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w [...] zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w [...], m.in. na niekorzyść M.M. i R.O..

W zakresie dotyczącym M.M. prokurator podniósł zarzuty związane z uniewinnieniem tego oskarżonego w pkt 3 wyroku od popełnienia czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku oraz zarzut niewspółmierności wymierzonej kary łącznej. Skarżący w konkluzji wniósł o uchylenie pkt 3 wyroku i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz zmianę pkt 5 wyroku poprzez wymierzenie M.M. za przypisane mu czyny kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności.

W zakresie dotyczącym R.O. prokurator podniósł zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, w części dotyczącej zarzucanego oskarżonemu czynu z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. (pkt VIII a/o i części wstępnej wyroku), poprzez uznanie, iż zebrany w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy nie jest wystarczający do stwierdzenia by dopuścił się zarzucanego czynu i w konsekwencji uniewinnienie go w pkt 17 wyroku, podczas gdy tenże materiał dowodowy w postaci zapisów rozmów prowadzonych podczas zarządzonej wobec oskarżonego kontroli procesowej, oceniany z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, w logicznym ze sobą powiązaniu, nieodparcie prowadzi do wniosku, iż w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, do której należał, brał udział w nabywaniu i przewożeniu wyrobów akcyzowych, realizując tym samym znamiona zarzucanych mu występków karnoskarbowych pozostających w związku kumulatywnym. Prokurator

podniósł także zarzut obrazy przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 30 § 3 k.p.k., poprzez orzeczenie wobec R.O. w pkt 19 wyroku środka karnego przepadku zabezpieczonych u niego wyrobów akcyzowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy, pomimo uniewinnienia go w pkt 17 wyroku od zarzucanego mu występku karnoskarbowego z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. Podnosząc te zarzuty, prokurator wniósł o uchylenie pkt 17 wyroku, dotyczącego uniewinnienia R.O. od zarzucanego czynu (opisanego w pkt. VIII a/o i części wstępnej wyroku) oraz pkt 19 wyroku, dotyczącego orzeczonego przepadku wyrobów akcyzowych i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi I instancji celem ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny w [...] po rozpoznaniu apelacji, wyrokiem z dnia 14 lipca 2016 r., sygn. akt II AKa .../16:

I. zmienił zaskarżony wyrok co do M.M., w ten sposób, że (pkt III wyroku):

1. przyjął, iż oskarżony w ramach czynu przypisanego mu w pkt 2 brał udział w nabywaniu, przechowywaniu, przewożeniu oraz zbywaniu odbiorcom z terenu kraju wyrobów akcyzowych w postaci papierosów różnych marek, produkcji zagranicznej, bez polskich znaków skarbowych akcyzy, w ilości 1.936.400 paczek, o łącznej wartości celnej w wysokości 3.253.152 zł., co naraziło na uszczuplenie należności celnej w wysokości 1.873.815 zł. oraz należności w podatku akcyzowym w wysokości 12.835.265 zł.,
2. przyjął, iż oskarżony w ramach czynu przypisanego mu w punkcie 4 przechowywał wyroby akcyzowe w postaci papierosów różnych marek, produkcji zagranicznej, bez polskich znaków akcyzy o łącznej wartości celnej 115.433 zł., co naraziło na uszczuplenie należności celnej w wysokości 66.489 zł.,
3. obniżył kwotę orzeczonego w punkcie 6 wobec oskarżonego M.M. środka karnego do 1.936.400 zł.

W pozostałym zakresie dotyczącym M.M. oraz w całości co do R.O. zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy przez Sąd Apelacyjny w [...] (pkt IV wyroku).

Kasacje od tego wyroku wnieśli prokurator oraz obrońca M.M., adw. P.B.

Prokurator zaskarżył wyrok Sądu odwoławczego w części dotyczącej punktu

IV, w zakresie uniewinnienia R.O. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. (opisanego w pkt VIII a/o) na jego niekorzyść. W kasacji zarzucił: rażące i mające istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia naruszenie przepisów postępowania art. 433 § 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k. polegające na zaniechaniu rozważenia zarzutów podniesionych w apelacji prokuratora w zakresie R.O. oraz niewskazaniu w uzasadnieniu wyroku uznania ich za niezasadne i ograniczenia się do zaaprobowania selektywnej i błędnej argumentacji Sądu I instancji w zakresie uniewinnienia oskarżonego od zarzucanego mu czynu, co wykluczyło uznanie przeprowadzonej kontroli instancyjnej za prawidłową i w konsekwencji spowodowało, że wydane orzeczenie było rażące niesprawiedliwe. Podnosząc ten zarzut prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] oraz wyroku Sądu Okręgowego w [...] i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Obrońca M.M. w kasacji zaskarżył wyrok Sądu odwoławczego w części utrzymującej w mocy wyrok Sądu I instancji odnośnie:

1. kwalifikacji prawnej z art. 6 § 2 k.k.s. oraz art. 37 § 1 pkt. 2 k.k.s. - czynu przypisanego oskarżonemu w pkt 2 wyroku Sądu Okręgowego,
2. orzeczenia wobec oskarżonego ściągnięcia równowartości osiągniętej korzyści majątkowej, zawartego w pkt 6 wyroku Sądu Okręgowego, której kwota została obniżona w pkt III.3 wyroku Sądu Apelacyjnego do kwoty 1.936.400 zł.,
3. jednostkowej kary pozbawienia wolności oraz jednostkowej kary grzywny, wymierzonych oskarżonemu w pkt 2 wyroku Sądu Okręgowego oraz łącznej kary pozbawienia wolności i łącznej kary grzywny wymierzonych oskarżonemu w pkt 5 wyroku Sądu Okręgowego.

Skarżący zarzucił:

1. rażące naruszenia przepisów prawa materialnego, które miało istotny wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 6 § 2 k.k.s. oraz art. 37 § 1 pkt. 2 k.k.s. przez niesłuszną akceptację przyjęcia przez Sąd Okręgowy, że w czynie przypisanym oskarżonemu w pkt 2 wyroku mieszczą się przesłanki tych przepisów prawa materialnego,
2. rażące naruszenia przepisów prawa materialnego, które miało istotny wpływ na

treść wyroku, a mianowicie art. 32 § 1 k.k.s. oraz art. 32 § 4 k.k.s. przez niesłuszną akceptację przyjęcia przez Sąd Okręgowy sposobu orzeczenia środka karnego, zawartego w pkt 6 wyroku, który nie odpowiada treści zasad wskazanych w tych przepisach prawa materialnego,

3. rażące naruszenia prawa procesowego, które miało istotny wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4 oraz art. 424 § 2 k.p.k. przez nierozważenie przy wymiarze kary okoliczności, że Sąd Apelacyjny w sposób bardzo znaczny obniżył ilość paczek papierosów będących przedmiotem czynu przypisanego oskarżonemu w pkt 2 wyroku Sądu Okręgowego.

Wskazując na te zarzuty obrońca M.M. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz o przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w [...] do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w [...] wniósł o oddalenie kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego M.M., jako oczywiście bezzasadnej.

Na rozprawie kasacyjnej prokurator Prokuratury Krajowej poparł kasację wniesioną na niekorzyść R.O., z tym że wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi odwoławczemu oraz wniósł o nieuwzględnienie kasacji obrońcy M.M..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy M.M. jest zasadna jedynie w zakresie, w jakim podnosi wydanie zaskarżonego wyroku z obrazą przepisów prawa materialnego – art. 32 § 1 k.k.s. i art. 32 § 3 k.k.s. (w zarzucie omyłkowo wskazano art. 32 § 4 k.k.s.), pozostałe zarzuty zawarte w tej kasacji są chybione. Sąd Najwyższy ustosunkuje się do kasacji obrońcy w dalszej części uzasadnienia.

Kasacja prokuratora Prokuratury Okręgowej w [...] wniesiona na niekorzyść R.O. jest natomiast zasadna w całości. Zgodzić się bowiem należy z argumentami skarżącego zawartymi w uzasadnieniu, że zaskarżony wyrok zapadł z rażącą oraz mającą istotny wpływ na jego treść obrazą przepisów prawa karnego procesowego wymienionych w zarzucie kasacji. Z uwagi na wniesienie kasacji w terminie przewidzianym w art. 524 § 3 k.p.k. możliwe było jej uwzględnienie i dzieląc, zmodyfikowany na rozprawie kasacyjnej, wniosek skarżącego, uchylenie wyroku w

zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w [...] w postępowaniu odwoławczym.

Sąd odwoławczy, zgodnie z art. 433 § 2 k.p.k., zobowiązany jest do rozważenia wszystkich wniosków i zarzutów wskazanych w środku odwoławczym, chyba że ustawa stanowi inaczej, co w tej sprawie nie miało miejsca. W niniejszej sprawie, nie ulega wątpliwości, że prokurator Prokuratury Okręgowej w [...] skutecznie wniósł w dniu 17 marca 2016 r. apelację i zaskarżył wyrok Sądu I instancji wobec wszystkich siedmiu oskarżonych objętych wyrokiem Sądu I instancji, w tym na niekorzyść R.O., a apelacja ta została przyjęta zarządzeniem z dnia 21 marca 2016 r. Przewodniczącego Wydziału II Sądu Okręgowego w [...] (k. 15641 - 15664, 15665). Z treści protokołów rozprawy apelacyjnej z dnia 28 czerwca 2016 r. i z dnia 5 lipca 2016 r. wynika, że apelacja prokuratora wniesiona na niekorzyść R.O. była przedmiotem postępowania odwoławczego, a oskarżony ten oraz jego obrońca byli powiadomieni o terminie rozprawy (k. 15879, 15887). Prokurator na pierwszym terminie rozprawy apelacyjnej popierał swoją apelację oraz wnioski w niej zawarte, które dotyczyły również R.O.. Analiza części wstępnej wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 14 lipca 2016 r. wskazuje, że rozstrzygnięcie to odnosi się również do tego oskarżonego, a apelacja prokuratora była przedmiotem rozpoznania. Na skutek uwzględnienia między innymi zarzutów zawartych w apelacji prokuratora, doszło do zmiany wyroku Sądu I instancji wobec 5 innych oskarżonych (pkt I-III), a następnie Sąd wskazał, że w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy (pkt IV), co wskazuje jednoznacznie, że wyrok Sądu I instancji został utrzymany w mocy w zaskarżonej części nie tylko wobec D. C., ale również wobec R.O.. O ile treść pisemnego uzasadnienia wyroku potwierdza wydanie tego rodzaju rozstrzygnięcia wobec oskarżonej, o tyle żadne argumenty w nim zawarte nie odnoszą się do podniesionych w apelacji prokuratora, w zakresie dotyczącym uniewinnienia R.O., zarzutów zarówno błędu w ustaleniach faktycznych jak i obrazy przepisów prawa materialnego. Okoliczność ta jednoznacznie wskazuje, że wyrok Sądu Apelacyjnego w części dotyczącej tego oskarżonego został wydany z rażącym naruszeniem art. 433 § 2 k.p.k. Doszło bowiem do pominięcia zarzutów dotyczących R.O., pomimo formalnego przyjęcia i rozpoznania apelacji prokuratora, a więc doszło do

zaniechania dokonania kontroli instancyjnej wyroku wobec tego oskarżonego, która została zainicjowana apelacją oskarżyciela publicznego.

Wskazać należy, że nie jest dopuszczalne „uzupełniające” rozpoznanie środka odwoławczego pominiętego podczas pierwszego rozpoznania sprawy przez sąd odwoławczy, gdyż doszłoby w takim wypadku do naruszenia zasady powagi rzeczy osądzonej (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 12 lutego 2014 r., V KK 400/13, LEX nr 1439398; z dnia 20 stycznia 2015 r., III KK 356/14, LEX nr 1622324). Konieczne jest więc uchylenie zaskarżonego wyroku wobec R.O. w części utrzymującej w mocy uniewinnienie od popełnienia przestępstwa opisanego w pkt VIII części wstępnej wyroku Sądu Okręgowego w [...] - pkt 17 wyroku i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Apelacyjnemu w [...] do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd odwoławczy rozpozna apelację wniesioną przez prokuratora na niekorzyść R.O. i zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 457 § 3 k.p.k. szczegółowo uzasadni swoje stanowisko w zakresie podniesionych zarzutów.

Tak jak wyżej wskazano, kasacja obrońcy M.M. jest zasadna jedynie częściowo. Słusznie wskazuje obrońca, że sposób orzeczenia środka karnego wobec tego skazanego został dokonany z rażącym naruszeniem przepisu art. 32 k.k.s., chociaż nie wszystkie argumenty dotyczące tego zarzutu zasługują na uwzględnienie.

Przypomnieć należy, że na skutek apelacji obrońcy M.M. Sąd Apelacyjny w punkcie III.1. swojego orzeczenia zmienił wyrok Sądu I instancji między innymi poprzez obniżenie liczby paczek papierosów do 1 936 400 będących przedmiotem przestępstwa z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. przypisanego oskarżonemu w pkt 2. wyroku, czego konsekwencją był obniżenie w pkt III.3. wyroku kwoty orzeczonego przez Sąd Okręgowy w pkt 6 wyroku środka karnego w postaci ściągnięcia równowartości osiągniętej korzyści majątkowej do 1 936 400 zł.

Sąd Apelacyjny nie uwzględnił natomiast zawartego w apelacji zarzutu obrazy art. 32 § 3 k.k.s., która zdaniem obrońcy miała polegać na „orzeczeniu tego środka karnego jedynie wobec oskarżonego, podczas gdy w popełnieniu

przestępstwa brało udział kilka osób i odpowiedzialność powinna być solidarna”. Rozpoznając ten zarzut słusznie Sąd odwoławczy wskazał, że oskarżony jako założyciel i kierujący grupą przestępczą odpowiada za całość dokonań owej grupy i tym samym prawidłowo przypisano oskarżonemu popełnienie przestępstwa, którego przedmiotem było łącznie 1 936 400 paczek papierosów, co stanowiło sumę paczek papierosów będących przedmiotem poszczególnych przestępstw popełnianych przez inne osoby w ramach grupy przestępczej. Z uzasadnienia wyroku jednak wynika, że wprawdzie Sąd Apelacyjny nie kwestionuje konieczności zastosowania w zakresie orzeczonego środka karnego odpowiedzialności solidarnej oskarżonego oraz członków grupy przestępczej, jednakże jego zdaniem kwestia takiej odpowiedzialności z powodzeniem może zostać rozstrzygnięta na etapie postępowania wykonawczego. Z takim stanowiskiem Sądu Apelacyjnego nie sposób się zgodzić i to nie tylko dlatego, że nie zostało wskazane w oparciu o jakie przepisy Kodeksu karnego wykonawczego można byłoby rozstrzygnąć tę kwestię, ale przede wszystkim dlatego, że narusza przepisy prawa materialnego określające w art. 32 § 3 k.k.s. podstawowe zasady orzekania środka karnego orzeczonego wobec M.M. na podstawie art. 32 § 1 k.k.s. Wskazać należy, że zgodnie z art. 32 § 3 k.k.s. jeżeli w popełnieniu przestępstwa skarbowego brało udział kilka osób, odpowiadają one solidarnie za uiszczenie równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów. Jest to solidarność w rozumieniu przepisów prawa cywilnego (art. 366 k.c.) i stanowi zabezpieczenie finansowych interesów Skarbu Państwa, który może żądać zapłaty od każdego ze skazanych i zobowiązanych, łącznie i z osobna, a zaspokojenie wierzyciela, jakim jest w sprawie Skarb Państwa, przez któregokolwiek z dłużników, czyli skazanych, zwalnia pozostałych. Nie można więc orzekać odrębnie, kilkukrotnie, obowiązku zapłaty równowartości tego samego przedmiotu przestępstwa od dwóch lub więcej osób, obciążenie winno nastąpić solidarnie. W przypadku bowiem braku wskazania o solidarnej odpowiedzialności, może dojść, wbrew istocie solidarności, do uiszczenia kilkukrotnie tej samej należności (por. wyrok SN z dnia 20 maja 1969 r., II CR 139/69, OSNC 1970, nr 2, poz. 38; T. Grzegorzczak, Kodeks karny skarbowy. Komentarz, Warszawa 2009, s. 143; G. Łabuda (w:) P. Kardas, G. Łabuda, T. Razowski, Kodeks karny skarbowy. Komentarz LEX, Warszawa 2012, s. 374). Z uwagi więc na powyższe oraz fakt, że

szereg osób wchodzących w skład zorganizowanej grupy przestępczej, założonej i kierowanej przez M.M., zostało prawomocnie skazanych m. in. za popełnienie przestępstw z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s., które mają bezpośredni związek z czynem przypisanym temu oskarżonemu w punkcie 2 wyroku Sądu I instancji, którego przedmiotem było 1 936 400 paczek papierosów i orzeczono wobec nich środek karny na mocy art. 32 § 1 k.k.s. w kwotach będących składową kwoty 1 936 400 zł zasądzonej od M.M. tytułem środka karnego w punkcie 6 tego wyroku, co do którego nie wskazano, iż odpowiada on z nimi solidarnie, stwierdzić należy, że kasacja obrońcy w tym zakresie jest zasadna. Sąd Najwyższy uchylił więc zaskarżony wyrok wobec M.M. w tym zakresie i sprawę przekazał Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania. Ustalając, z którymi skazanymi, w jakim zakresie i w jakiej wysokości winien M.M. solidarnie uiścić równowartość pieniężną na mocy art. 32 § 1 i 3 k.k.s., Sąd Apelacyjny winien dokonać analizy treści wyroku i uzasadnienia nie tylko w niniejszej sprawie, ale również innych wyroków, jakie zapadły w stosunku do pozostałych członków grupy przestępczej, którzy wymienieni są w opisie czynu z art. 258 § 3 k.k. przypisanego M.M. w punkcie 1 wyroku Sądu I instancji (np. wyroki SO w [...]: z dnia 23 listopada 2011 r., sygn. II K .../11, z dnia 4 grudnia 2012 r., sygn. II K .../11).

Odnosząc się do pozostałych argumentów obrońcy związanych z zarzutem dotyczącym środka karnego, to należy wskazać, że oczywiście ma rację obrońca, że równowartość pieniężna paczek papierosów, które zostały zabezpieczone u oskarżonych i co do których paczek papierosów orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa, winna być odjęta od równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów zasądzanej tytułem środka karnego z art. 32 § 1 k.k.s. Ma to jednak jedynie zastosowanie, gdy zabezpieczone papierosy, co do których orzeczono przepadek, nie stanowią przedmiotu odrębnego przestępstwa, tak jak to ma miejsce w niniejszej sprawie. Orzeczony w pkt 8 wyroku Sądu Okręgowego w [...], na mocy art. 30 § 3 k.k.s., przepadek papierosów był bowiem niewątpliwie związany z przestępstwem przypisanym M.M. w pkt 4, a nie przestępstwem przypisanym mu w pkt 2 wyroku, którego konsekwencją jest orzeczony środek karny w pkt 6 wyroku. Wskazuje na to jednoznacznie porównanie opisu tych czynów, szczególnie w zakresie liczby i ewentualnie marek paczek papierosów z

treścią rozstrzygnięć dotyczących przepadku przedmiotów czy też równowartości. Wskazać należy, że podobna sytuacja dotyczy skazanej D. C., gdyż będące przedmiotem przepadku, orzeczonego na podstawie art. 30 § 3 k.k.s. w pkt 39 wyroku Sądu I instancji, papierosy były przedmiotem przestępstwa z art. 65 § 3 k.k.s. przypisanego jej w pkt 34 i nie wchodziły w zakres czynu z art. 65 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. przypisanego tej oskarżonej w pkt 33, a w związku z popełnieniem którego orzeczony został na podstawie art. 32 § 1 k.k.s. środek karny w pkt 37 wyroku.

Kolejny zarzut podniesiony w kasacji obrońcy M.M. - rażącego naruszenia przepisów prawa materialnego, które miało istotny wpływ na treść wyroku, a to art. 6 § 2 k.k.s. oraz art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. jest całkowicie niezasadny. Podkreślić należy, że zarzut ten oraz argumenty przytoczone na jego poparcie są powtórzeniem zarzutu apelacyjnego, do którego Sąd Apelacyjny odniósł się w sposób prawidłowy i wyczerpujący na str. 58-60 swojego uzasadnienia i dlatego nie ma potrzeby powtarzania zawartych tam tez.

W takiej sytuacji należy jedynie dodać, że nie ma racji skarżący twierdząc, że skoro w opisie czynu przypisanego M.M. w pkt 2 wyroku Sądu I instancji nie ma określonych poszczególnych zachowań, to nie można ustalić okresu czasu pomiędzy poszczególnymi zachowaniami, a więc tego czy zostały one popełnione w okresie do 6 miesięcy, co jest konieczne do przyjęcia działania w warunkach art. 6 § 2 k.k.s. Oczywiście konstrukcja czynu ciągłego przewidziana w tym przepisie nie zwalnia organu procesowego z obowiązku poczynienia możliwie dokładnych ustaleń odnośnie poszczególnych zachowań wchodzących w skład czynu ciągłego. Analiza uzasadnienia Sądu Okręgowego w [...] pozwala jednak stwierdzić, że te ustalenia zostały poczynione w sposób bardzo szczegółowy i wynika z nich wielość czynów zabronionych podjętych w różnej konfiguracji osobowej i to z określoną częstotliwością, w krótkich odstępach czasu, nieprzekraczających 6 miesięcy, a więc w warunkach art. 6 § 2 k.k.s. Rzeczywiście w wyroku nie zawarto dokładnego opisu poszczególnych zachowań, w tym wskazania czasu ich podjęcia, nie oznacza to jednak, że Sąd Apelacyjny dopuścił się w związku z tym obrazy przepisów i to prawa materialnego. Zauważyć należy, że to do Sądu I instancji należy dokonanie dokładnego opisu czynu przypisanego, co wynika z treści art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. w

zw. z art. 113 § 1 k.k.s., natomiast apelacja obrońcy nie wskazywała na naruszenie tych przepisów przez Sąd I instancji. Nadto należy wskazać, że nawet tam gdzie zachodzą trudności w ustaleniu dokładnych danych o każdym fragmencie czynu ciągłego, niemożność ustalenia jakiegoś jego fragmentu nie stanowi jeszcze przeszkody do przypisania przestępstwa ciągłego, jeżeli tylko zostaną ustalone niezbędne elementy istotne dla całego tego zachowania jako czynu ciągłego (zob. M. Cieślak, Z. Doda, Przegląd orzecznictwa, Palestra 1978, nr 1 s. 52; T. Grzegorzczak, Kodeks karny skarbowy. Komentarz, Warszawa 2009, s. 57).

Odnosząc się natomiast do zarzutu rażącego naruszenia art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. to również należy stwierdzić, że jest on chybiony. Sąd Apelacyjny w sposób wyczerpujący wskazał, dlaczego uznał za prawidłowe stanowisko Sądu I instancji przyjmujące jako podstawę nadzwyczajnego obostrzenia kary również wskazany przepis. Prawidłowo bowiem zostało ustalone w sprawie, że M.M. uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe i jedyne źródło dochodu, chociaż w orzecznictwie wskazuje się, że dla wyczerpania tego znamienia, nie musi być to główne źródło dochodu, wyłączne czy też jedyne (por. wyroki SN: z dnia 12 lutego 1974 r., I KR 329/73, OSNPG 1974, nr 11, poz. 131; z dnia 7 maja 1976 r., II KR 69/76, OSNPG 1976, nr 11, poz. 95). W pełni należy natomiast zaakceptować pogląd Sądu Apelacyjnego, że użycie w tym przepisie określenia „przestępstw skarbowych” podyktowane było jedynie wyłącznie względami redakcyjnymi. Do przyjęcia, że w sprawie zachodzą podstawy nadzwyczajnego obostrzenia kary z art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. nie jest więc konieczne, jak to wskazuje skarżący, popełnienie kilku odrębnych przestępstw, wystarczające jest bowiem wykazanie, że sprawca dopuścił się wielu jednostkowych zachowań, składających się na czyn ciągły. Przyjęcie odmiennego poglądu, w praktyce oznaczałoby niemożność przyjęcia obostrzonej kwalifikacji wobec takich sprawców jak skazany M.M., który podejmował wiele bezprawnych zachowań, które przez okres około 16 miesięcy były jedynym jego zajęciem przynoszącym wymierne korzyści finansowe, stanowiące stałe źródło dochodu. Nadto należy podkreślić, że skarżący w kasacji podnosząc ten zarzut nie starał się nawet wykazać, że w przypadku rzeczywistej obrazy tego przepisu, miałoby to jakikolwiek wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Stało się tak prawdopodobnie dlatego, że Sąd Okręgowy w [...] ustalił,

że M.M. nie tylko uczynił sobie z popełnienia przestępstwa przypisanego mu w pkt 2 wyroku stałe źródło dochodu, ale przestępstwo to uszczupliło należność publicznoprawną dużej wartości i było popełnione w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Podstawę nadzwyczajnego obostrzenia kary stanowiły więc również dwie inne przesłanki, wymienione w art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s.

Ostatni z podniesionych przez obrońcę zarzutów jest, zgodnie z art. 523 § 1 k.p.k., niedopuszczalny. Wprawdzie w kasacji skarżący podnosi zarzut obrazy art. 4 k.p.k. i art. 424 § 1 k.p.k., której miał, jego zdaniem, dopuścić się Sąd odwoławczy, jednakże z uzasadnienia kasacji jednoznacznie wynika, że obrońca w istocie podnosi zarzut rażącej niewspółmierności kary wymierzonej skazanemu, którą upatruje w orzeczeniu kary pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia. Wskazać w takiej sytuacji jedynie należy, że Sąd Apelacyjny obniżając w bardzo znaczny sposób liczbę paczek papierosów będących przedmiotem czynu przypisanego skazanemu w punkcie 2 wyroku Sądu I instancji, wbrew twierdzeniom obrońcy, miał tę okoliczność na uwadze utrzymując w mocy wyrok w zakresie wymiaru kar zarówno jednostkowej orzeczonej za ten czyn jak i kary łącznej. Obrońca w swoich rozważaniach zauważa bowiem jedynie argumenty zawarte w uzasadnieniu Sądu odwoławczego na str. 62-64, natomiast całkowicie pomija to, że stanowiły one uzupełnienie wywodów Sądu ze str. 50-53 uzasadniających utrzymanie wyroku Sądu I instancji w zakresie wymiaru kar, pomimo okoliczności wskazywanych w apelacji prokuratora, który podnosił zarzut niewspółmiernie łagodnych kar orzeczonych wobec tego oskarżonego. Z uzasadnienia wyroku jednoznacznie wynika, że zarówno przytoczone w apelacji obrońcy argumenty jak i zmiana wyroku w zakresie liczby papierosów, spowodowały jedynie skutek w postaci nieuwzględnienia apelacji prokuratora o podwyższenie kary łącznej do 4 lat pozbawienia wolności, nie mogły jednak być powodem uwzględnienia wniosku skarżącego o warunkowe zawieszenie kary.

Zgodnie z treścią art. 527 § 4 k.p.k., wobec uwzględnienia w części kasacji obrońcy M.M., nakazano zwrot skazanemu wniesionej przez niego opłaty kasacyjnej w kwocie 750 złotych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

kc